

§ 21. De i §§ 18 og 20 foreskrevne bøder ikendes af tilsynsmyndigheden.

Sager angående forseelser efter § 19 skal, for så vidt de ikke med finansministerens samtykke afgøres i mindelighed, behandles efter de for offentlige straffesager givne regler.

§ 22. Med hensyn til stempelafgiftens indrivelse og bødernes afsoning forholdes der i overensstemmelse med reglerne i lov om stempelafgift af 13. maj 1911 § 44.

Bøderne tilfalder statskassen, men kan, når omstændighederne taler derfor, eftergives eller nedsættes af finansministeren.

VI

Særlige bestemmelser

§ 23. Den i oktroj for Nationalbanken af 4. juli 1818 § 50, jf. lov nr. 157 af 12. juli 1907, hjemlede fritagelse for stempelafgift kommer ikke til anvendelse med hensyn til opgørelser efter denne lov.

Denne bestemmelse får dog først gyldighed overfor Nationalbanken, når den i henhold til § 16 i lov nr. 157 af 12. juli 1907 er blevet tiltrådt af bankens aktionærforsamling.

§ 24. De personer og institutioner, hvem anmeldelsespligt påhviler i henhold til denne lovs § 11, skal – dog kun indenfor en sådan begrænsning, som fastsættes af finansministeren – til brug ved skatteansættelser for skatteårene 1916–17 og 1917–18 meddele skattemyndighederne de oplysninger vedrørende køb og salg af værdipapirer, der kan tjene til vejledning ved ansættelse af indkomst- og formueskat til staten.

Finansministeren kan, om fornødent, fremtvinge oplysningernes meddelelse ved fastsættelse af en dagbøde.

§ 25. De i § 86 i lov om stempelafgift af 13. maj 1911 nævnte aktier og andelsbeviser skal fremtidig stemples med 1 pct. af deres pålydende beløb.

Det samme gælder de i ovennævnte lov omhandlede interimsbeviser, når de ikke inden den fastsatte frist afløses af behørigt stemplede aktiebrev eller andelsbeviser.

De nævnte dokumenter kan fremtidig i alle tilfælde udstedes til ihændehaven og transporteres uden stempel.

§ 26. Denne lov, som ikke gælder for Færøerne, træder i kraft den 1. januar 1916.